

L'etimologia. Part de la lingüística o ciència autònoma? (IEC, abril i maig de 2008). – Durant el mes d'abril, el Dr. Jordi Bruguera va impartir un curs sobre etimologia a la seu de Barcelona de l'Institut d'Estudis Catalans. Aquest curs, que estava organitzat per la Societat Catalana de Llengua i Literatura, estava estructurat en quatre sessions (3, 10, 17 i 24 d'abril): *Concepte i història*; *Fonts històriques*; *Problemes i mètodes*, i *Una etimologia particular: la de l'onomàstica*. *Apèndix: Els diccionaris etimològics actuals*.

La sessió titulada *Concepte i història* va incloure una part introductòria en què va tractar la definició del concepte *etimologia* i l'ambigüitat d'aquest mateix terme, i també hi va analitzar l'etimologia en la història (la visió dels hebreus, dels indis, dels àrabs, dels grecs i dels romans, i durant l'edat mitjana i des de l'humanisme fins a l'època moderna) i l'etimologia moderna (les escoles i les tendències, una etimologia integral i l'etimologia al domini català).

La sessió dedicada als *Problemes i mètodes* estava dividida en set temes: la fonètica, l'evolució semàntica, la geografia lingüística, el testimoniatge documental, la interpretació etimològica (des de les interpretacions difícils fins a les etimologies noves, passant per les etimologies incertes o desconegudes), l'etimologia popular (l'homonimització i l'homosemització) i la formació de mots.

En la part dedicada a les *Fonts històriques* va centrar l'explicació, d'una banda, en el llatí (amb els mots patrimonials i també amb la creació de termes nous cultes o neologismes) i, de l'altra, en la resta de fonts (el substrat preromà, el superstrat germànic, el superstrat àrab, els adstrats –occitanismes, castellanismes, gal·licismes, italianismes, sardismes en l'alguerès i anglicismes– i els vocabularis especialitzats –neologismes, tecnicismes i argot).

Finalment a la darrera sessió, *Una etimologia particular: la de l'onomàstica*, Jordi Bruguera va repassar, d'una banda, les característiques i els problemes especials de la toponímia (tant des del punt de vista de la seva comprensió o interpretació immediata, com del seu origen històric) i, de l'altra, l'antroponímia, llatina, germànica i àrab. La part final de l'última sessió, després de tractar de la projecció de l'onomàstica en la lingüística, es va centrar a examinar els principals diccionaris etimològics.

Durant el mes de maig, es va tornar a realitzar el mateix curs a la Universitat de València, aquesta vegada concentrat en dos dies (7 i 8 de maig) i en col·laboració amb el Departament de Filologia Catalana d'aquella universitat. Així mateix, es preveu que abans de final de l'any 2008 aparegui publicat aquest curs, amb una bibliografia molt completa sobre l'etimologia catalana, dins de la col·lecció Treballs de la Societat Catalana de Llengua i Literatura.

Joan Anton RABELLA
Secretari de la SCLL